
Declaració sobre arquitectura i cultura

Autor: Comissió Ciències
Aprovació: Ple 29 juliol 2013

La cultura arquitectònica s'allotja i es basa en un conjunt de regles i principis, d'instruments, processos i símbols acumulats històricament en Llibres, Tractats, Diccionaris, Cartes i altres documents, elaborats per mestres reconeguts o escoles reeixides, des dels Deu Llibres de l'Arquitectura fins a la tractadística moderna, de Vitruvi al Bauhaus, comunicats als qui haurien d'exercir l'art de projectar i construir, abans a les Seccions d'Arquitectura de les Acadèmies i avui a les Escoles d'Arquitectura, a través d'un ardu conjunt de coneixements entre els quals també n'hi ha de tecnològics, subordinats als projectuals, on es troba el nucli de la disciplina, la qual cosa presta a la pràctica professional arquitectònica espanyola contemporània un nivell d'excel·lència reconegut a tot arreu.

Tota aquesta xarxa cultural, aquest dipòsit, podria veure's en perill si la capacitat projectual recaigués indistintament en aquells que no han rebut ni acumulat els valors culturals que la projectació arquitectònica atresora, rebuts mitjançant l'ensenyament específic i reglat. Malauradament aquest sembla ser l'esperit de l'avantprojecte de la Llei de serveis professionals que el Govern està considerant i que ha aixecat onades de legítima protesta en els medis professionals i a les Universitats.

Desproveir l'edifici, la construcció, dels continguts de la cultura arquitectònica i reduir-la a l'elemental pràctica professional suposa un pas enrere en el procés d'acumulació històrica cultural de gran magnitud, innecessari i banal.

Per tant, el Consell Valencià de Cultura considera que les propostes d'alterar la vigent distribució competencial sobre l'exercici projectual arquitectònic són contràries al manteniment dels valors culturals de l'arquitectura, i en conseqüència reclama al Govern d'Espanya una reconsideració de l'esmentada llei.